Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26076
Copyright: Admont, Benediktinerstift

diuinā maiestatē excelsius ē. æ reputat æ credit. Tacita mecū mente pertractans ñ possum inuenire rationē. quare lxx tā perspicuā de xpo pphetiam in greco noluerint uertere. ceteri enī q̄ uerterunt quidē. s. sermonē ambiguū ad impietatis traxere sensū. Non mirū cur male intpretati sint. nec uoluerint de xpo gloriosū q̄d dicere in quē non credebant. iudeli cæ. ut iudei aut semiiudei idē hebionitæ. Q̄d autē xpc excelsus sit uel altissim. q̄alio sermone apd hebreos appellat helion. in lxx. vi. psalmo legimus. Hūd syon dicet homo q̄d homo natus sit in ea. æ ipse fundauit eā altissimus. Et in euglio. Et tu puer. ppha altissimi uocaberis. de ne longū funē trahā. in expositione enī scārum scripturarū utrtatem debemus sequi. ñ contentione. In isto loco baona. apud hebreos ñ ex celsus dr. s. excelsū. idē ipsa altitudo atq; sublimitas. quasi si de aliq̄ dicamus. Non ē diuinus. s. diuinatio. Non ē ruinus. s. fons. ñ est homo. sed ipsa humanitas. Origenis hunc locū tta uitpretatus ē. q̄a singularū de uno homine dictū referri potest æ ad dnm saluatorē iuben te. ppha. ut quiescant ab eo q̄ in magno aliq̄ reputatus ē. licet in psentiarū uideat ut homo. æ spiramen habere in naribus. sic æ ceteri spirant homines. ~~Explicit liber primus. Incipit liber secundus in Isaiam prophetam.~~

FINITO IN ESAIAO PRIMO VOLVMINE. QD IST POTUI Ñ ut uolui celeri sermone dictaui. sensū potiū scripturarum quā compositē orationis. ceū uerba pquirens. nunc transcendā ad scām. æ q̄cq̄d in [illegible] me uiriū est. proneq; in dnm uoluntatis offerā ei qui p pphetā locutus est. Ego uisiones multiplicaui. æ in manib; pphetarū assimilatus sū. Unde obsecro te uirgo